

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Ravennat. Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Cap. Cùm non liceat. De prescriptis.
Cap. Cùm plerunque. De donationibus.

tionem tantummodo allegantes, fraternitatem tuam nolumus ignorare quòd cùm in talibus prescriptio sibi locum vendicare non possit, sicut à nobis alibi rationabiliter est ostensum, per eam se nequeunt ab ipsius praestatione tueri. Ceterum cùm plerunque contingat quòd Episcopi successivè locis religiosis de redditibus qui pertinent ad eosdem, ultra quinquagesimam conferant portionem, ita quòd interdum usque ad tertiam partem vel quartam, interdum verò plus minùsve hujusmodi redditus minuuntur, tua fraternitas nos consuluit utrum successoribus eorundem ea quae taliter fuerint ultra quinquagesimam portionem concessa, liceat aliquatenus revocare. Nos igitur inquisitioni tuae taliter respondemus, quòd licet sit in canone diffinitum ut si quis Episcoporum in parochia sua monasterium constituere fortè voluerit, & hoc ex rebus Ecclesiae cui praesidet ipse ditare, non amplius ibidem quam quinquagesimam, Ecclesiae verò quam monasticis regulis informare vel pro suis magnificare voluerit sepulturis, non amplius quam centesimam partem census Ecclesiae cui praesert debet elargiri. Quia tamen in eodem canone consequenter adjungitur ut haec temperamenti aequitas observetur quòd cui tribuit, comperens subsidium conferat, & cui tollit damna gravia non infligat; ea quidem cautela servata, ut unam tantummodo, quae placuerit, ex iis duabus remunerationem assumat, hoc semper est observandum quòd Episcopus unus vel alius non solum non debet amplius, sed nec tantum nec minus cum gravi Ecclesiae suae detrimento conferre, sive simul & semel id facere velit, sive pluries successivè eidem vel diversis Ecclesiis conferendo. Vnde quod in grave detrimentum sive de possessionibus sive de proventibus vel ad episcopalem mensam vel cathedralem Ecclesiam pertinentibus in quantalibet portione constituerit esse collatum, poterit legitime revocari, nisi praescriptione vel alia exceptione legitima hujusmodi actio excludatur. Nam etsi prima facie praesumatur quòd collatio quinquagesimae vel centesimae partis grave non inferat detrimentum, quia tamen non solum si saepe, sed etiam si semel id fiat, ex variis circumstantiis deprehendi potest interdum esse valde damnosum, quod quidem magis potest ex ostensione ipsius facti quam

expressione alicujus statuti cognosci, nec quinquagesima nec centesima semel aut successivè debet cum gravi damno conferri. Si verò in tantum abundet Episcopus ut sine damno Ecclesiae suae possit amplius etiam quam in quinquagesimam vel centesimam partem necessitati alterius Ecclesiae subvenire, quamvis per se non debeat excedere summam à canone praesinitam, per quem incautè largiri volentibus est occursum, de superioris tamen auctoritate potest etiam in majori summa ex ejus copia inopia alterius provideri. Datum Laterani VIII. Id. Aprilis, anno decimo.

.. MARCHIONI DE MALASPINA.

Auctoritate praesentium prohibemus ne quis occasione pedagij quod ante statutum Lateranensis Concilij super hoc editum in terra tua recipi consueverat, te praesumat per censuram ecclesiasticam molestare, nisi forsitan antiquo & approbato pedagio abutaris. Nulli ergo &c. nostrae prohibitionis &c. Si quis autem &c. Datum Laterani IV. Idus Aprilis, anno decimo.

.. RAVENNAT. ARCHIEPISCOPO.

Licet ab antiquo provida fuerit deliberatione statutum ut electus in Ecclesia Ravennatis antistitem consecrationis munus, vel si consecrandus non fuerit, Palleum ad Romanam accedat Ecclesiam suscepturus, necessitatis tamen ejusdem Ecclesiae tuaeque devotionis obtentu statutum hujusmodi temperando taliter duximus providendum, ut Palleum de corpore B. Petri sumptum, plenitudo scilicet pontificalis officij, secundum formam quam sub Bulla nostra destinamus expressam, per dilectum filium R. Subdiaconum nostrum tuae fraternitati tradatur, ita quòd quam citò se facultas obtulerit, infra annum apostolico te conspectui repraesentens, professionem quam nunc juramento praestiteris ore tunc ibi proprio editurus. Monemus ergo fraternitatem tuam & exhortamur attentè, per apostolica scripta mandantes, quatinus specialem gratiam tibi factam, quam utique ad consequentiam trahi nolumus, recognoscens, in vocatione qua vocavit te Dominus, commissae tibi Ecclesiae te talem studeas exhibere quòd quae laesa videtur non leviter in utrisque, tua provisione se gaudeat in temporalibus & spiritualibus reparari. Datum La-

Epist. 46.
Inhibetur ne occasione pedagij ante statutum Lateranensis Concilij in terra sua aliquid recipere praesumat nisi quod antea recipiebatur.

Epist. 47.
Conceditur ut Palleum recipere possit & uti eodem.

terani XVI. Kal. Maij, anno decimo.

PRIORI ET FRATRIBVS
Grandimontensibus.

Epist. 48.
Vt preces effan-
dent valeant
pro anima M.
Tusquen. Ar-
chiepiscopi, ut
a patris, quas
pro suis excessi-
bus fortis me-
rit, valeat li-
berari.

ET si fraternæ caritatis, quæ nunquam excidit, sincerus affectus sit ad proximos extendendus, dum fuerint in præsentis peregrinationis exilio constituti, ex ejusdem tamen dilectionis fonte tunc est eis uberioribus beneficiis succurrendum cum à corporis vinculis absoluti nec tempus nec locum habent ut per se valeant ulterius operari. Propter quod à sanctis patribus quædam sunt præscripta remedia quibus defunctorum angustias consulatur, elemosinæ videlicet & jejunia, oblationes ac preces, quæ illis præcipuè prodesse noscuntur qui, dum viverent, meruerunt ut hæc sibi postent prodesse post mortem. Multis quippe divinæ scripturæ testimoniis comprobatur quod meritis & precibus aliorum salutem mentis & corporis aliqui consequuntur, quorum, inquit, fidem ut vidit, ait Dominus paralytico: *Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.* & consequenter adjecit: *Tolle lectum tuum & vade in domum tuam.* Socrus quoque Simonis, quæ magnis febribus tenebatur, ad preces eorum qui manentes in domo rogaverunt pro ipsa meruit liberari. Maria etiam & Martha vitam Lazaro lacrymosis precibus impetrarunt. Et ad lacrymas viduæ turba comite supplicantis, ejus filium Dominus suscitavit. Ad hujusmodi verò exhibenda suffragia quamvis fidelis quilibet teneatur juxta illud quod in Ecclesiastico legitur, *Mortuo non prohibeas gratiam, omnes siquidem moriemur*, illi tamen ad hoc specialiter astringuntur qui à curis secularibus expediti, tam sua quam aliorum possunt commodius peccata deslere. Illis quoque convenit per hæc pietatis officia plenius subveniri qui suæ liberationis fiduciam in iis qui adhuc vivunt in corpore posuerunt. Sanè bo. me. B. Turo-nensis Archiepiscopus, dum appropinquaret ad portas mortis, & esset in ultimo vite suæ termino constitutus, quædam literas fecit scribi, quæ sub sigillo suo fuere nobis à dil. fil. Magistro P. de Vico post ejus obitum præsentata; in quibus nobis humiliter supplicabat ut vos nostris litteris moneremus quatinus pro ipso ad Dominum orationes & preces vestras effundere curaretis. Nos igitur in hoc pium ejus devotionis desiderium commendantes, qui apud districtum judicem Ecce-

siæ petiit suffragiis adjuvari, universitatem vestram rogamus, monemus, & exhortamur in Domino quatinus pro jam dicto defuncto effundatis coram Domino corda vestra, & pro ipsius anima devotissimè supplicetis altissimo, ut à pœnis quas pro suis forsan excessibus meruit, vestris intercessionibus liberetur, spem firmam habentes ut qui ex fideli devotione supplicationum vestrarum patrocinium imploravit, vestris precibus & beneficio percipiet & juvamen. Datum Laterani V. Id. April. anno decimo.

EPISCOPIS, ABBATIBVS, PRIORIBVS,
& universis Clericis per Achaïam
constitutis.

ET si quilibet in necessitatis articulo proximo subvenire, illius tamen necessitates eum convenit liberalius relevare ad cujus reverentiam ex subjectionis debito noscitur obligatus. Cum igitur venerabilis frater noster . . . Patracen. Archiepiscopus semel & iterum pro suis & Ecclesiæ suæ negotiis ad sedem apostolicam veniendo, præter labores multiplices, jacturas graves sustinuerit & expensas, nec ad exolvenda sua debita in præfenti ejusdem sufficiant facultates, universitatem vestram rogandam duximus & monendam, per apostolica vobis scripta mandantes, quatinus eidem Archiepiscopo caritativis studeatis auxiliis subvenire, ut vestræ liberalitatis subsidiis à suorum debitorum obligationibus expeditus, vestris commodis expeditius valeat insudare. Datum Laterani IV. Kal. Maij, anno decimo.

ARCHIEPISCOPO PATRACENSI.

AD nostram noveris audientiam pervenisse quod quidam Clerici in Ecclesiis tuæ provinciæ proventus ecclesiasticos percipere non verentur, cum in eis residentiam facere negligant & personaliter deservire. Quocirca præsentium tibi auctoritate mandamus quatinus Clericos memoratos, qui in Ecclesiis in quibus ordinati fuerint personaliter deservire contempserint, proventus ecclesiasticos percipere non permittas, cum hoc tempore multa sit ibidem penuria Clericorum. Datum ut in alia.

E I D E M.

EX tuæ devotionis insinuatione recepimus quod cum Latini regionem Achaïæ occupassent, quidam Episcopi

Epist. 49.
Vt Archiepiscopo Patracen, ad exolvenda sua debita caritativis studeant auxiliis subvenire.

Epist. 50.
Vt Clericis suæ provinciæ proventus ecclesiasticos percipere non permittat si in illis personaliter deservire contempserint, nisi sibi constiterit eos canonicè fuisse promotos, & beneficiarios in eorum Ecclesiis residere compellat.

Epist. 51.
Vt illis qui ad Achaïæ partes accedunt celebrare non permittat.